

Sygn. akt III A Uz 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górską (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania W. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 listopada 2015 roku, sygn. akt IV U 1033/15

p o s t a n o w i a : o d d a l i ć z a ż a l e n i e .

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Beata Górską

Sygn. akt III A Uz 10/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24.07.2015r., złożonym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K., W. F. wniósł o przyznanie mu prawa do renty rodzinnej, po zmarłym ojcu J. F..

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 26.08.2015r. uznał ubezpieczonego za osobę całkowicie trwale niezdolną do pracy od dnia 01.10.2005r. Ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej ZUS.

Decyzją z dnia 16.09.2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił W. F. przyznania prawa do renty rodzinnej. Z uzasadnienia wynika, że orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 26.08.2015r. ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, lecz całkowita niezdolność powstała 01.10.2005r. Tym samym ubezpieczony nie spełnił warunku z art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity opubl. w Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, ze zm.) - zwanej ustawą emerytalną.

W odwołaniu od decyzji organu rentowego ubezpieczony podniósł, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i jego niepełnosprawność powstała przed 16 rokiem życia. Mając na uwadze powyższą argumentację, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty rodzinnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie, gdyż ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i nie wskazał również nowych okoliczności dotyczących stanu jego zdrowia.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zaskarżonym postanowieniem z dnia 13.11.2015 roku odrzucił odwołanie ubezpieczonego.

Sąd I Instancji ustalił, że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 26.08.2015r. uznał ubezpieczonego za osobę całkowicie trwale niezdolną do pracy od dnia 01.10.2005r. Ubezpieczony otrzymał przedmiotowe orzeczenie w dniu 31.08.2015r. wraz z pouczeniem, iż od tego orzeczenia przysługuje mu prawo wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej ZUS właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia. Ubezpieczony jednak nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej ZUS. W odwołaniu od decyzji oparł się wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 26.08.2015r.

Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Ponieważ ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 26.08.2015r. do komisji lekarskiej ZUS, a odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia Sąd działając na podstawie wyżej przywołanego przepisu odrzuca odwołanie. Sąd Okręgowy poinformował ubezpieczonego, że zgodnie z art.14 ust. 2 c ustawy emerytalnej w uzasadnionych przypadkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył ubezpieczony. W złożonym zażaleniu podniósł, że jest całkowicie niezdolny do pracy, a jego niepełnosprawność powstała wcześniej aniżeli w dniu 01.10.2005r. Mając na uwadze powyższą argumentację skarżący wniósł o przywrócenie terminu na złożenie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i ponowne rozpoznanie wniosku o rentę.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia doprowadziła do wniosku, że jest ono prawidłowe. Zgodnie bowiem z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Sytuacja taka ma miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy w związku z czym - wobec kategorycznej konstrukcji cytowanego przepisu - obowiązkiem Sądu Okręgowego, było odrzucenie odwołania. Jakkolwiek treść orzeczenia wskazuje, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, z uwagi na rozpoznaną niepełnosprawność intelektualną stopnia umiarkowanego, to trzeba mieć na uwadze, iż w postępowaniu występuje samodzielnie a w razie jakichkolwiek problemów ze zrozumieniem otrzymywanych od organu rentowego czy sądu pouczeń mógł zwrócić się o pomoc do członków rodziny lub bezpośrednio do sądu. Brak zaskarżenia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS skutkowało

niewyczerpaniem postępowania przed organem rentowym i zamknął procedurę odwoławczą przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższą ocenę, Sąd Apelacyjny uznając zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, a wywiedzione zażalenie za niezasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie, o czym orzekł jak w sentencji postanowienia. Należy podkreślić, na co wskazał już ubezpieczonemu Sąd Okręgowy, że ww. orzeczenie nie zamyka ubezpieczonemu definitywnie postępowania odwoławczego. Ubezpieczony może w trybie art. 14 ust. 2c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wystąpić do organu rentowego z uzasadnionym wnioskiem

o przywrócenie mu termin do wniesienia sprzeciwu oraz złożyć sam sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, ze wskazaniem w sprzeciwie, dlaczego nie zgadza się z wyrażoną w tym orzeczeniu oceną. Przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu oraz jego rozpoznanie otworzy ewentualną procedurę odwoławczą przed Sądem.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Beata Górka